

Eva DECROIX
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha 17. září 2025
Č.j. MSP-303/2025-ODKA-SPZ/4
Počet listů: 3
Přílohy:1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. J. V. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 1 T 12/2021

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961, o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněného J. V.,

stížnost pro porušení zákona

proti adheznímu výroku pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 6. 2021, č. j. 1 T 12/2021-208 ve spojení s unesením Městského soudu v Praze sp. zn. 44 To 343/2021, jímž byl obviněný povinen zaplatit na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, částku ve výši 24.667,- Kč.

Napadené rozhodnutí

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 6. 2021, č. j. 1 T 12/2021–208, byl obviněný J. V. pravomocně uznán vinným z přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, kterého se dopustil tím, že (zkráceně):

„dne 9. 7. 2020 v době kolem 17. 15 hod. v Praze 4, po ulici Nuselská ve směru k Náměstí Bratří Synků po tramvajovém pásu vedeném uprostřed komunikace a v úrovni vozovky, kde byl svislým dopravním značením vyznačen „Vyhrazený jízdní pruh pro autobusy“, řídil autobus MHD tov. zn. SOR NB 18, RZ: XY, č. x evidenční číslo Y, přičemž v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. XY, se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, neřídil se pravidly provozu na pozemních komunikacích a ohrozil chodce, který přecházel pozemní komunikaci po přechodu pro chodce, a srazil po přechodu pro chodce zprava do leva přecházející poškozenou P. R., které vozidlo jedoucí ve stejném směru v pravém jízdním pruhu zastavením před přechodem umožnilo přejít, čímž poškozené způsobil tříštivé zlomeniny dolních článků I., II., II. a V. prstu pravé nohy, zlomeninu při zevní straně základny horního článku I. prstu pravé nohy bez posunu, šiknou nitrokloubní zlomeninu horního článku II. prstu pravé nohy bez posunu, zlomeninu V. žebra vlevo bez posunu, tržně zhmožděnou ránu na hřbetu I. meziprstní pravé nohy a tržně zhmožděnou ránu přední strany pravého bérce, tj. zranění, která si vyžádala lékařské ošetření a omezovala poškozenou v obvyklém způsobu života po dobu 6-8 týdnů, přičemž tím, že ohrozil chodce, který přecházel pozemní komunikaci po přechodu pro chodce, porušil důležitou povinnost uloženou mu § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.“

Podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku byl obviněný odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu 15 měsíců.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obviněnému uložilo, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil uhradil škodu trestným činem způsobenou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obviněnému rovněž uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 15 měsíců.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obviněný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, částku ve výši 24.667,- Kč,
- P. R., trvale bytem Praha 2, Sarajevská 1614/7, částku ve výši 50.041,-Kč,

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená P. R., odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená P. R., odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Z obsahu trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 1 T 12/2021 mj. vyplynulo, že obviněný byl v inkriminovanou dobu zaměstnancem Dopravního podniku hl. m. Prahy a.s., to nejméně od roku 1997, což bylo potvrzeno prostřednictvím pracovního hodnocení, které bylo dne 4. 11. 2020 vystaveno zaměstnavatelem obviněného, tj. Dopravním podnikem hl. m. Prahy a.s., sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9.
3. Proti tomuto rozsudku podala odvolání poškozená P. R., co do výroku o náhradě škody a obviněný po korekci advokáta do výroku o trestu.

Postup po vydání napadeného rozhodnutí

4. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2021, č. j. 44 To 343/2021 – 289 byl podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 6. 2021, sp. zn. 1 T 12/2021 zrušen pouze ve výroku o trestu zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 15 měsíců a výroku o náhradě škody vůči poškozené P. R. a současně podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu bylo znovu rozhodnuto tak, že obviněný J. V., při nezměněném výroku o vině přečinem ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku a uloženém trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců podmíněně odloženým na zkušební dobu v trvání 15 měsíců.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu s výjimkou skupiny vozidel A1 a B s odkazem na ustanovení § 80a odst. 1 písm. b), f), zák. č. 361/2000 Sb., v platném znění, na dobu 15 měsíců.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu bylo obviněnému uloženo uhradit poškozené P. R. náhradu škody a nemajetkovou újmu v celkové částce 174.055,-Kč sestávající se z částky 38.938,- Kč (ztráta na výdělku), částky 11.103,-Kč (náklady na nákup léků), částky 94.014,-Kč (bolestné), částky 30.000,-Kč (nemajetková újma).

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená odkázána se zbytkem vlastních nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Nejvyšší soud na základě podané stížnosti pro porušení zákona rozsudkem ze dne 9. 4. 2025 pod č. j. 6 Tz 8/2025-480 podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2021, č. j. 44 To 343/2021-289, byl porušen zákon v neprospěch obviněného J. V. v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu a § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu a podle § 269 odst. 2 zrušil napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2021, č. j. 44 To 343/2021-289, v části adhezního výroku, jímž byla obviněnému podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost uhradit poškozené P. R. na náhradě škody a nemajetkové újmy celkovou částku 174.055,- Kč, a jímž byla poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem nároků odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušenou část rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

6. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obviněného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu, nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak, nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda

v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

7. Podle § 250 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“) je zaměstnanec povinen zaměstnavateli nahradit škodu, kterou způsobil zaviněným porušením povinnosti při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.
8. V rámci ustanovení § 2914 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) platí, že kdo při své činnosti použije zmocněnce, zaměstnance nebo jiného pomocníka, nahradí škodu jím způsobenou stejně, jako by ji způsobil sám. Zavázal-li se však někdo při plnění jiné osoby provést určitou činnost samostatně, nepovažuje se za pomocníka; pokud ho však tato jiná osoba nepečlivě vybrala nebo na něho nedostatečně dohlížela, ručí za splnění jeho povinnosti k náhradě škody.

Posouzení předmětné věci

9. Tato stížnost pro porušení zákona je v pořadí již druhou stížností v této trestní věci obviněného. Jak již je uvedeno shora první stížnosti pro porušení zákona, byl napaden rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2021, č. j. 44 To 343/2021-289, v části adhezního výroku, jímž byla obviněnému podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost náhrady škody a nemajetkové újmy pouze vůči poškozené P. R., a jímž byla podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem nároků odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Nyní je napadán prvostupňový rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 6. 2021, č. j. 1 T 12/2021–208, a to ze stejných důvodů jako tomu bylo u prvního jmenovaného mimořádného opravného prostředku, jelikož v části adhezního výroku rozsudku byla obviněnému podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena taktéž povinnost náhrady škody vůči poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, sídlem Praha 3, Orlická 2020/4.
10. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 41197518, sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 24.667,- Kč odpovídající nákladům, které byly vynaloženy na zdravotní péči o poškozenou P. R. Z předloženého vyčíslení bylo prokázáno, že zdravotní úkony byly provedeny v souvislosti s poraněními vzniklými v důsledku jednání obviněného, a tak Obvodní soud pro Prahu 4 přiznal rozsudkem ze dne 28. 6. 2021, č. j. 1 T 12/2021–208 poškozené pojišťovně nárok v plné výši.
11. V projednávané trestní věci v rámci adhezního řízení obecné soudy nerespektovaly princip objektivní odpovědnosti, kdy osoba odpovědná za škodu /obviněný/ je v daném případě odlišná od osoby, která svým jednáním škodu způsobil. Obviněný J. V. se v inkriminovanou dobu trestněprávního jednání sice bez dalších pochybností dopustil, avšak při plnění pracovních úkolů. Pro tento případ je nezbytné zohlednit ustanovení § 250 odst. 1 zákoníku práce, dle kterého je zaměstnanec povinen zaměstnavateli nahradit škodu, kterou způsobil zaviněným porušením povinnosti při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. V hlavním líčení vedeném u soudu I. stupně nebylo shledáno, že by jednání obviněného představovalo neobvyklé vybočení mimo rámec plnění pracovních úkolů, přičemž pouze v takovém případě by připadala v úvahu přímá odpovědnost obviněného za způsobenou škodu poškozené. K případnému excesu obviněného nad rámec plnění jeho pracovních povinností, a tedy výlučné povinnosti obviněného uhradit náhradu škody poškozenému subjektu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2004, sp. zn. 4 Tz 3/2004, kde Nejvyšší soud výslovně uvádí, že pachatel je výhradně odpovědný k náhradě škody pouze za předpokladu, že by jednal excesivně mimo rámec pracovních úkolů. Z provedeného dokazování je patrné, že obviněný řídil autobus

městské hromadné dopravy po přesně vymezené trase a vykonával tak tedy závislou práci na pokynech zaměstnavatele, kdy jednal jako zaměstnanec, který byl podřízen řídicím pokynům ze strany zaměstnavatele, jehož jménem vykonával pracovní činnost. Jestliže tedy v daném případě došlo ke škodní události a obviněný svým jednáním nevybočil z předem daného rámce, je za jím způsobenou újmu odpovědný výlučně zaměstnavatel, jako by ji způsobil on sám, byť se tak stalo osobní činností zaměstnance, kterého k tomu použil. Z ustálené judikatury je zřejmé, že daný závěr je zmiňován např. v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2021, sp. zn. 25 Cdo 1029/2021.

12. V návaznosti na výše uvedené je zřejmé, že Obvodní soud pro Prahu 4 v rámci rozsudku ze dne 28. 6. 2021, č. j. 1 T 12/2021-208, v části ohledně přiznání náhrady škody vůči poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, jednal v rozporu se zákonem, neboť nezohlednil ustanovení § 2914 občanského zákoníku a současně přiznal ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu nárok na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, i když tato neměla být vůbec připuštěna se svým nárokem na náhradu škody k hlavnímu líčení.
13. S ohledem na shora uvedené lze mít za to, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 6. 2021, č. j. 1 T 12/2021–208 ve spojení s unesením Městského soudu v Praze sp. zn. 44 To 343/2021, byl porušen zákon v neprospěch obviněného J. V. v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu.
14. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

15. S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:
 - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 6. 2021, č. j. 1 T 12/2021-208 ve spojení s unesením Městského soudu v Praze sp. zn. 44 To 343/2021, byl porušen zákon v neprospěch obviněného J. V. v ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu,
 - 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu rozhodnutí zrušil ohledně napadeného výroku o náhradě škody, včetně dalších rozhodnutí na zrušenou část rozhodnutí obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.